

να είχα κάνει (καλά έργα) για (αυτή) τη Μελλοντική μου ζωή!"

25. Και - τούτη την Ημέρα - ο ΑΛΛΑΧ θα τους τιμωρήσει, που κανείς (άλλος) δεν μπορεί να το κάνει.

فِيَوْمِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا ﴿١٥﴾

26. Και τα δεσμά Του θα είναι τέτοια που κανείς (άλλος) δεν είναι δυνατό να δέσει.

وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدًا ﴿١٦﴾

27. Στις ενάρετες ψυχές θα πουν: "Ω! (Εσύ) η ψυχή (που είσαι) σε (τέλεια) ανάπαυση και ικανοποίηση!"

يَتَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿١٧﴾

28. "Γύρισε προς τον Κύριο σου, ευχαριστημένη (η ίδια) κι ευχάριστη (συνάμα) σ' Εκείνον!"

أَرْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مُّحْسِنَةً ﴿١٨﴾

29. "Τι' αυτόν να μπει μαζί με τους αφοσιωμένους δούλους Μου!"

فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ﴿١٩﴾

30. "Μάλιστα, πέρνα (στον Ουρανό) στον Παράδεισό Μου!"

وَادْخُلِي جَنَّتِي ﴿٢٠﴾

**(90) Σούρα ελ-Μπέλεντ
(Η Πόλη)**

Στο όνομα του ΑΛΛΑΧ
του Παντελεήμονα, του Πολυευσπλαχνου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Ορκίζομαι μ' αυτή τη Πόλη (Μέκκα)

لَا أَقِيمُ هَذَا الْبَلَدِ ﴿١﴾

2. όπου συ διαμένεις (Ω! Μουχάμμεντ!)

وَأَنْتَ حِلٌّ هَذَا الْبَلَدِ ﴿٢﴾

3. Κι ορκίζομαι στον γεννήτορα και γέννημά του.

وَوَالِدٍ وَمَوْلَاكَ ﴿٣﴾

4. Βέβαια - πλάσαμε τον άνθρωπο για

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ﴿٤﴾

κόπο και αγώνα (στη ζωή).

5. Μήπως λογαριάζει ότι κανείς δεν έχει δύναμη πάνω του;

أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ﴿٥﴾

6. Ίσως πει (για να καυχηθεί): "Έχω παταλήσει άφθονο πλούτο!"

يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَا بَدَأَ ﴿٦﴾

7. Μήπως νομίζει ότι κανένas δεν τον βλέπει;

أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ ﴿٧﴾

8. Μα δεν κάναμε γι' αυτόν δύο μάτια;

أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ﴿٨﴾

9. Και μια γλώσσα και δύο χείλη;

وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ﴿٩﴾

10. Και τον καθοδηγήσαμε μέσα από τις δύο δημοσιές, (τους δύο δρόμους) - (της Αρετής και της κακίας);

وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ﴿١٠﴾

11. Αυτός (ο άνθρωπος) δεν ξεπέρασε το Εμπόδιο (το δύσκολο δρόμο).

فَلَا أَفْلَحَ الْعَاقِبَةَ ﴿١١﴾

12. Και τι θα σου εξηγήσει το Εμπόδιο;

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَاقِبَةُ ﴿١٢﴾

13. (Είναι) η απελευθέρωση ενός σκλάβου,

فَكَرْبَةٍ ﴿١٣﴾

14. ή το να δίνεις τροφή - την Ημέρα που επικρατεί μεγάλη πείνα,

أَوْ طَعْمَةً فِي يَوْمٍ مَسْغَبَةٍ ﴿١٤﴾

15. στο ορφανό και ειδικά (σ' αυτό) που είναι συγγενής (πλησίον),

يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ﴿١٥﴾

16. ή σε πτωχό που είναι (κάτω) στο χώμα σοβαρής ανάγκης. (Από σοβαρή ανάγκη).

أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ﴿١٦﴾

17. Έτσι θα είναι απ' αυτούς που πιστεύουν και συνιστούν άλληλα την

ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا

υπομονή (σταθερότητα και αυτοσυγκράτηση) και αλληλοσυνιστούν έργα καλοσύνης και οίκτου.

18. Αυτοί είναι οι Σύντροφοι της Δεξιάς (του Παραδείσου που λαμβάνουν με το δεξί χέρι το Βιβλίο της Κρίσεως).

19. Ενώ εκείνοι που αρνήθηκαν τα Σημεία Μας αυτοί θα είναι οι (δυστυχοισμένοι) οι Σύντροφοι της Αριστεράς (της Κόλασης που την Ημέρα Κρίσεως λαβαίνουν το Βιβλίο τους με το αριστερό χέρι).

20. Πάνω τους θα υπάρχει Φωτιά που θα ξεπηδά πάνω (κι ολόγυρα).

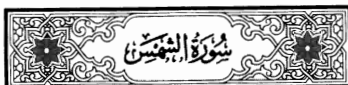
بِالصَّبْرِ وَتَوَاصُوا بِالْمَرْحَمَةِ ﴿١٧﴾

أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْيَمِينِ ﴿١٨﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا بَيْنَهُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ﴿١٩﴾

عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّوقُودَةٌ ﴿٢٠﴾

(91) Σούρα ελ-Σεμς
(Ο Ήλιος)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Στο όνομα του ΑΛΛΑΧ
του Παντελεήμονα, του Πολυεύσπλαχνου

1. Μα τον Ήλιο και το (μεγαλείο)
της λαμπρότητάς του!

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ﴿١﴾

2. Μα τη Σελήνη καθώς τον ακολουθεί!

وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا ﴿٢﴾

3. Μα την Ημέρα που κάνει και
φαίνεται το μεγαλείο του!

وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰهَا ﴿٣﴾

4. Μα τη Νύχτα που τον κρύβει
(καλύπτει - δεν τον φανερώνει)

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰهَا ﴿٤﴾

5. Μα τον Ουρανό και Αυτόν που τον
έκτισε!

وَالسَّمَآءِ وَمَا بَنَىٰهَا ﴿٥﴾

6. Μα τη γη και Αυτόν που την

وَالْأَرْضِ وَمَا مَطَّأَهَا ﴿٦﴾